

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 października 2013r. w Suwałkach

sprawy **Ł. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem Ł. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 12 stycznia 2012 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca Ł. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 grudnia 2011r. do dnia 31 grudnia 2013r.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 12.01.2012r. odmówił **Ł. K.** przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1.12.2011r.

W uzasadnieniu wskazał, że w myśl przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy uzależnione jest m.in. od istnienia niezdolności do pracy. Niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest zaś osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Ł. K. nie ma prawa do renty, gdyż Komisja Lekarska ZUS w dniu 4.01.2012r. ustaliła, że nie jest ona niezdolna do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji Ł. K. wskazała, że nie zgadza się z nią, ponieważ od wielu lat cierpi i leczy się na różne schorzenia, w tym kardiologiczne, nowotworowe, neurologiczne i dotyczące układu pokarmowego i ruchu. Nie jest więc w stanie wykonywać pracy sprzątaczką, którą faktycznie wykonywała, gdyż wymaga ona dobrej sprawności fizycznej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wskazał, że zgodnie z art. 61 ustawy powołanej w decyzji prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18-tu miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Ł. K. nie spełnia zaś warunków z powyższego przepisu, ponieważ komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 4.01.2012r. nie stwierdziła u niej dalszej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega zgodnie z art. 61 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od jego ustania ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy. Odwołującą zaś należało uznać za nadal częściowo niezdolną do pracy.

Na potrzeby Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oceny niezdolności do pracy, stosownie do art. 14 ust. 1, 2a i 2e ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu, a gdy osoba zainteresowana wniesie od tego orzeczenia sprzeciw – komisja lekarska Zakładu. Na potrzeby natomiast postępowania sądowego stosownej oceny niezdolności do pracy dokonują na podstawie art. 287 kpc biegli lekarze sądowi.

Jak natomiast wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r., III U 130/06 (Lex 368973), dopiero ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości (podobnie wyrok z dnia 12.01.2010r., I UK 204/09, Lex 577813 i z dnia 24.02.2010r., II UK 191/09, Lex 590238).

W sprawie opinię sporządzili biegli sądowi w zespołach: pierwszy w osobach dr. n. med. R. Z. z zakresu neurologii, dr. n. med. A. K. z zakresu onkologii, lek. med. J. S. z zakresu chirurgii i lek. med. J. H. z zakresu kardiologii, zaś drugi w osobach dr. n. med. T. P. z zakresu neurologii, dr. n. med. B. A. z zakresu chirurgii, lek. med. I. M. z zakresu kardiologii i lek. med. S. J. z zakresu onkologii oraz oddzielnie biegli lek. med. M. W. z zakresu medycyny pracy i lek. med. K. J. z zakresu neurologii.

Pierwszy zespół biegłych sądowych rozpoznał u odwołującej się stan po amputacji piersi prawej z powodu raka z usunięciem układu chłonnego pachy strony prawej, stan po leczeniu uzupełniającym chemioterapią, nadciśnienie tętnicze I st., chorobę wieńcową stabilną bez istotnych zmian w tętnicach wieńcowych, zaburzenia rytmu w wywiadzie, stan po kleszczowym zapaleniu mózgu, padaczkę objawową, chorobę zwyrodnieniową stawów i żylaki kończyn dolnych. Uznał też, że stwierdzone schorzenia i powikłania po leczeniu powodują częściową niezdolność do pracy odwołującej się do dnia 30.04.2013r. Wpływ na tę niezdolność do pracy ma przede wszystkim niedowład kończyny górnej prawej w postaci osłabienia siły mięśniowej oraz znaczne ograniczenie ruchów czynnych. Zaburzenia zaś postawy polegające na uniesieniu barku prawego do przodu i odstającej łopatce prawej świadczą o braku właściwej rehabilitacji, co tym bardziej powoduje niezdolność do pracy odwołującej się, które to dolegliwości uległy nasileniu od badania w dniu 2.12.2008r., w oparciu o które odwołująca się została uznana za niezdolną do pracy.

Drugi zespół biegłych sądowych, na skutek zastrzeżeń organu rentowego, rozpoznał u odwołującej się podobnie, bo stan po kompleksowym leczeniu (amputacja i chemioterapia) raka piersi prawej w 2007r., nadciśnienie tętnicze, stabilną chorobę wieńcową, zaburzenia rytmu w wywiadzie, żylaki obu kończyn dolnych: prawej C3, lewej C2 wg CEAP, przebyte zakrzepowe zapalenie żył powierzchniowych lewej kończyny dolnej, napady wyłączenia w wywiadzie i cholecystektomię laparoskopową przebytą w 1997r. (nie rozpoznał więc choroby zwyrodnieniowej stawów, ale za to cholecystektomię laparoskopową). Uznał jednakże, że brak jest podstaw do uznania odwołującej się za częściowo lub całkowicie niezdolną do pracy zarobkowej. Tak samo orzekł też biegły sądowy z zakresu medycyny pracy. Wskazali

oni wszyscy, że stan zdrowia odwołującej się uległ od ostatniego badania w dniu 2.12.2008r. poprawie i nie uzasadnia już przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Po kompleksowym leczeniu raka piersi nie stwierdza się bowiem obecnie u odwołującej się cech wznowy procesu nowotworowego, a choroba jest w trakcie remisji. Dolegliwości zaś związane z chorobą nowotworową były przyczyną przyznania odwołującej się prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Inne tymczasem schorzenia nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy odwołującej się. Wymagają wprawdzie specjalistycznego leczenia, ale w okresie zaostrzenia dolegliwości odwołująca się może korzystać z czasowego zwolnienia od pracy.

Biegła sądowa natomiast K. J. z zakresu neurologii, rozpoznając u odwołującej się padaczkę, przebyte kleszczowe zapalenie mózgu w 1988r., chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego, zawroty głowy i niedowład kończyny górnej prawej do dalszej diagnozy, uznała odwołującą się – z uwagi na stopień nasilenia tych schorzeń – za częściowo niezdolną do pracy od 1.12.2011r. do 31.12.2013r. Wskazała mianowicie, że stan chorobowy dolegliwości zwyrodnieniowych kręgosłupa odwołującej się wraz z rozpoznaną padaczką i niepewną próbą Romberga, czynią ją z neurologicznego punktu widzenia częściowo niezdolną do pracy. Tak zwłaszcza uważała, gdyż stwierdziła u odwołującej się wzmożone napięcie mięśni w kończynie górnej prawej, żywsze odruchy głębokie tej kończyny, osłabione czucie powierzchniowe, bolesność uciskową kręgosłupa C i opukową z okolicy L-S, ograniczenie ruchomości kręgosłupa w tych odcinkach i dodatnie objawy korzeniowe z okolicy L-S. Choroba więc zwyrodnieniowa kręgosłupa, zaawansowana w odcinku szyjnym (tworzące się mosty kostne C4/C5/C6/C7) ogranicza sprawność fizyczną odwołującej się. Niedowład zaś jej kończyny górnej prawej wymaga dalszej, dokładnej diagnostyki neurologicznej, tj. badań obrazowych głowy, kręgosłupa szyjnego. Obniżona siła tej kończyny upośledza bowiem zdolności do pracy fizycznej i do pracy wymagającej dobrej sprawności obu kończyn.

W ocenie biegłej K. J. na dzień 1.12.2011r. nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia odwołującej się od jej ostatniego badania z dnia 2.12.2008r., co potwierdziło badanie lekarskie w dniu 25.02.2012r., czyli pierwszego zespołu biegłych sądowych, i wydane orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy na okres jednego roku. Wprawdzie w opinii uzupełniającej tego zespołu uznano odwołującą się za zdolną do pracy, ale jak wskazała była to prawdopodobnie tylko okresowa poprawa po przebytej rehabilitacji i stąd takie orzeczenie. Podkreśliła też padaczkę odwołującej się jako przyczynę niezdolności do pracy, czego nie ujęto we wcześniejszych opiniach.

Sąd natomiast podzielił w całości opinię biegłej K. J., ponieważ została obszernie uzasadniona i opierała się na badaniach odwołującej się, czego nie uczynił drugi zespół biegłych sądowych. O badaniach, jakie przeprowadziła biegła K. J. nawet ten drugi zespół biegłych nie wspomniał, a przecież z uwagi na zgłaszane przez odwołującą się dolegliwości, takie należało przeprowadzić, zwłaszcza że przedstawiona przez nią dokumentacja medyczna tego wymagała. Dotyczyło to przede wszystkim choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa, którą wskazano w zaświadczeniu o jej stanie zdrowia z dnia 27.10.2011r., a o której drugi zespół biegłych sądowych, jak i biegła z zakresu medycyny pracy, nic nie wspominają. Tymczasem tę chorobę zwyrodnieniową potwierdziło przeprowadzone w trakcie postępowania sądowego badanie z pobytu w szpitalu w dniach 1.03.2013-6.03.2013r. Mając więc na uwadze, że i pierwszy zespół biegłych sądowych uznał odwołującą się za częściowo niezdolną do pracy, nie można było podzielić opinii drugiego zespołu biegłych sądowych. Nie odniósł się on bowiem w żaden sposób w uzasadnieniu swojej opinii do dolegliwości odwołującej się, nie tylko w zakresie choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa, ale i dolegliwości związanych z niedowładem kończyny górnej prawej, który to niedowład rzeczywiście istnieje.

Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS w zastrzeżeniach do opinii pierwszego zespołu biegłych, a zwłaszcza do opinii biegłej K. J., podnosił, że w jego ocenie odwołująca się nie może być uznana za niezdolną do pracy, ponieważ przez 15 lat pracowała jako pracownik biurowy, a tylko 4 lata jako sprzątaczką, więc poniżej kwalifikacji. Niezdolność do pracy odnosić natomiast należy do uzyskanych wyższych kwalifikacji. Biegła zaś nie ustosunkowała się do kwestii tego, jakie są przeciwwskazania neurologiczne odwołującej się do pracy biurowej.

W ustosunkowaniu się do tego trzeba przyznać, że tak pierwszy zespół biegłych sądowych, jak i biegła K. J., musieli mieć na uwadze kwestie dotyczące zastrzeżeń Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS, skoro wydali takie, a nie inne opinie. Ponadto zauważyć należy, że sama praca pracownika biurowego jeszcze nie świadczy o kwalifikacjach.

Odniesienie należy bowiem mieć do zawodu rzeczywiście posiadanego, bo pracownik biurowy nie jest zawodem. Tymczasem odwołująca się z wykształcenia jest technikiem włókiennictwa. Ten zawód wymaga zaś mimo wszystko sprawności fizycznej i nie może być utożsamiany z pracą biurową, bo osoby go wykonujące prace świadczą na halach produkcyjnych. W sytuacji więc, kiedy stan zdrowia odwołującej się nie uległ poprawie od badań z dnia 2.12.2008r., na podstawie to których przyznano jej prawo do renty, trudno jej teraz takiego prawa odmówić, zwłaszcza że nasiliły się inne jej dolegliwości chorobowe.

Poza tym podnieść należy, że mimo iż Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS złożył zastrzeżenia do opinii, to ani on sam, ani organ rentowy nie wnieśli o dopuszczenie nowego dowodu z opinii innych biegłych sądowych. Ten wzgląd więc procesowy też stoi na przeszkodzie odmowie przyznania odwołującej się dalszego prawa do renty.

Mając więc to wszystko na względzie, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd Okręgowy w Suwałkach zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił Ł. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1.12.2011r. do dnia 31.12.2013r.

PW/mmw